

ע"פ 43762/03/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופטת שירלי רנר
כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

עפ"ג 43762-03-19

פלוני	המערער
ע"י ב"כ עו"ד רמי זוכוביצקי	
מדינת ישראל	נגד
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים	המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת שרון לארי בבלי) מיום 4.2.19
בת"פ 35450-01-17.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בתקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג. המערער נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 5,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל והמאסר המותנה.

2. ואלה המעשים: ביום 14.1.17 תקף המערער את גרושתו (להלן: "המתלוננת"), עימה התגורר בביתה

במבשרת ציון, בעקבות ויכוח על שטיפת כלים. המערער נכנס אחרי המתלוננת לחדר המקלחת, אחז בצווארה, חנק אותה, משך בשערה בשתי ידיו, תוך שניער אותה מצד לצד וחבט בה במכות אגרופים ולגוף. המתלוננת ניסתה להרחיקו מעליה וזרקה עליו מברשת שיער שפגעה בראשו ונשברה. היא הצליחה לחמוק ונכנסה לחדר השינה. המערער נכנס אחריה, תפס אותה, ירק בפניה והמשיך לחבוט בה במכות אגרופים לגופה, תוך שהוא מאיים שיהרוג אותה. המתלוננת נפלה מהמיטה לרצפה, והמערער המשיך במכותיו, בעט וחבט בצלעותיה באגרופיו. לאחר הגעת שוטר למקום, קילל המערער את המתלוננת בפניו.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול עונש המאסר בפועל וקיצור משך המאסר המותנה לפחות משישה חודשים. לעמדת הסנגור, יש להתחשב בכך שלאחר שהמערער אחז במתלוננת בדרך של מגע ראשוני, היא מיד שברה מברשת שיער על ראשו. המערער הינו אדם מבוגר, בן 64, ללא עבר פלילי, הוא חולה לב ועבר מספר ניתוחי לב, כולל בשנה האחרונה. בני הזוג התגרשו, המערער עזב את ביתם המשותף מיד לאחר האירוע, והשניים אינם בקשר. המערער צלול, מתפקד ונייד, אך הממונה על עבודות השירות קבע כי המערער אינו כשיר לביצוע עבודות שירות נוכח מצבו הרפואי הייחודי. שליחתו במצב זה למאסר בפועל אך בשל העובדה כי לא נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות בשל מצב רפואי קשה - אינה מידתית ואינה הוגנת. באשר לאורך המאסר המותנה, מדובר בעונש בלתי מידתי ביחס ל"כל עבירת אלימות או איומים", שכן מדובר במתחם רחב מאוד של אירועים אפשריים, כולל מקרים הנמצאים ברף נמוך מאוד של עבירות אלה ויש לקצרו לתקופה הקצרה משישה חודשים. הוסף כי המערער והמתלוננת נפרדו כעשור לפני האירוע ומסיבות שונות, גם כלכליות, חזרו להתגורר יחדיו כשנה וחצי לפני האירוע. המלצת שירות המבחן מאוזנת וראויה. לעניין עבודות השירות - קשה לקבל הגישה שלא ניתן למצוא למערער עבודה. מדובר בתיק ראשון למערער, המערער עבר שלושה צינתורים, באה הפנייה לפסיקה לעניין ביצוע עבודות שירות ונטען כי ניתן לעשות כן באמצעות של"צ.

ב"כ המשיבה הפנתה לכך שבית משפט קמא מיקם את המערער בתחתית המתחם שנקבע ואין מקום לחרוג ממנו. אמנם מדובר באירוע חד פעמי, אך רב שלבי וכלל מעשים קשים. אין לפגוע במסר האמור לצאת מבית המשפט מקום שתבוא חריגה קיצונית ממתחם העונש. העונש הוא מידתי וראוי. המערער לא מקבל אחריות, ניתק קשר טיפולי, לא מכיר בהתנהגותו האלימה ולכן צוין בתסקיר כי יש סיכון להישנות המעשים, מצבו הרפואי של המערער, כעולה מחוות דעת הממונה, לא מונע כניסתו למאסר ואין בה לסכנו (ובאה הפניה להחלטות שעסקו בכך). בהעדר נסיבות חריגות, מצב רפואי לא יביא להקלה בעונשו. על כן יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד 1955, גרוש ואב לארבעה ילדים, אינו עובד, עד למעצרו התגורר בבית גרושתו, עבד בעבודות מזדמנות, סובל ממצב רפואי ודיווח כי הוא מצוי בהליכי הוצאה לפועל במשך שנים. למערער אין הרשעות קודמות, אך לחובתו תיק פתוח מיום 27.7.17, שעניינו הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. המערער מתקשה להכיר בדפוסיו האלימים, מצמצם חומרתם והשלכותיהם ונוטה להשליך את האחריות שבהתנהלותו על המתלוננת. שירות המבחן התרשם כי המערער מתקשה בתפקוד יציב במהלך השנים, בעל סף תסכול נמוך, עמדתו קורבנית, ניכר כי אינו מכיר בבעייתיות שבהתנהלותו או בפגיעה במתלוננת ואינו מגלה אמפתיה למצבה. הוא שולב בטיפול ייעודי לאלימות, אך לא הצליח לקבל אחריות על התנהגותו האלימה. המערער תיאר שימוש

ישן בסם מסוג קנאביס ושלל בעייתיות בתחום זה. הוערך כי קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ להטיל עליו מאסר מותנה.

5. הממונה על שירות המבחן בדק את המערער ומצא כי אינו כשיר לחלוטין לביצוע עבודות שירות נוכח מצבו הרפואי.

דין

6. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והעדר הרשעות קודמות. כמו כן, יש להתחשב בכך שבשנים האחרונות חלה התדרדרות משמעותית במצבו הרפואי, כיום הוא אינו עובד ומקבל קצבת הבטחת הכנסה וביטוח לאומי, כמו כן, המערער והמתלוננת אינם גרים עוד ביחד, באופן שהביא לניתוק בין השניים ומפחית את המסוכנות הנשקפת מהמערער. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת מעשיו באירוע מתפתח שכלל אלימות קשה כלפי בת זוגו, במהלכו היו למערער מספר הזדמנויות לחדול ממעשיו, ועוצמת פגיעתם בערכים המוגנים, עליהם עמד בית משפט קמא בגזר דינו. המערער אמנם הודה בביצוע העבירות, אך מתקשה לקבל אחריות על מעשיו, להכיר בחומרתם ובפגיעה שגרם למתלוננת והוא אף משליך עליה את האחריות למעשיו. המערער לא נתרם מהליך טיפולי שהחל בו ושירות המבחן נמנע מהמלצה על כך.

שקול האמור לעיל מוליך למסקנה כי העונש שהוטל על המערער הנו ראוי. עם זאת, נוכח מצבו הרפואי של המערער והעובדה שהשניים אינם מתגוררים יחדיו, ניתן להעמיד עונש המאסר בפועל ל-2 חודשים ותקופת המאסר המותנה תעמוד על 6 חודשים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו על כנם.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 18/8/19 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ט, 16 יולי 2019, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

חגית מאק-קלמנוביץ, שופטת

שירלי רנר, שופטת

רפי כרמל, שופט, אב"ד